

ข้อมูลเรื่องกฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม

1. กฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมคืออะไร

สำหรับกฎหมายของสหพันธ์ว่าด้วยการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมฉบับลงวันที่ 23 มีนาคม 2007 (กฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม OHG, SR 312.5) นั้นทางรัฐสภาได้มีมติให้ใช้แทนกฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมฉบับลงวันที่ 4 ตุลาคม 1991 ที่เคยใช้มาก่อน โดยให้ใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2009 เป็นต้นไป กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ความช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพแก่ผู้เสียหายและเพื่อปรับปรุงภาวะสิทธิของเขาให้ดีขึ้น รวมทั้ง

- ให้คำปรึกษา และการดูแล อย่างถูกต้องตามหลักวิธี
- ให้ความคุ้มครองผู้รับเคราะห์ และป้องกันรักษาสิทธิของเขาในระหว่างการพิจารณาคดีอาญาให้
- ชดเชยความเสียหายทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจอย่างเหมาะสม

2. กฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมนี้ มีไว้เพื่อใคร

ตามกฎหมายนี้ ผู้ที่จะได้รับความช่วยเหลือคือ ทุกคนที่ประสบผลร้ายหรือความเสียหายทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจ อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญา (เหยื่ออาชญากรรม) โดยผู้อื่น และโดยไม่ขึ้นกับข้อเท็จจริงว่าผู้กระทำความผิดจะถูกสืบหาตัวมาได้ หรือจะปฏิบัติตัวในลักษณะพึงต้องโทษหรือไม่ก็ตาม (มาตรา 1 ก.ม.ว่าด้วยการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม) ที่นับว่าเป็นการกระทำความผิดทางอาญาได้แก่ การประทุษร้ายร่างกาย การฆาตคน การข่มขืนกระทำชำเรา การขู่เชิญเพื่อการอนาจาร การขูดรีดเอาประโยชน์ทางกาม การขู่กรรโชกและบีบบังคับอย่างหนัก การกักขังสภาพ การจับตัวเรียกค่าไถ่ การก่ออุบัติเหตุที่ทำให้มีผู้บาดเจ็บและผู้ตาย แต่ที่ไม่นับว่าเป็นความผิดทางอาญาในสวนนี้ คือ คดีหมิ่นประมาท การทำร้ายร่างกาย การลักทรัพย์ หรือ การฉ้อฉล เนื่องจากความผิดเหล่านี้ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อบุรณภาพที่จะสืบเนื่องต่อไปในภายหลัง อนึ่งญาติสนิทของผู้รับเคราะห์ (เป็นต้นว่า สามีภรรยา คู่ชีวิต บิดามารดา หรือ บุตร) จะได้รับสิทธิเท่าเทียมกับผู้รับเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวกับการขอคำปรึกษา แต่สิทธิขอให้มีการชดเชยความเสียหายทางร่างกายและจิตใจนั้น ผู้ที่เป็นญาติจะมีจำกัดกว่า นั่นคือเขาจะต้องไปเรียกร้องขอใช้สิทธินั้นด้วยตนเอง

3. เหยื่ออาชญากรรมมีสิทธิเรียกร้องในเรื่องใดบ้าง

ขอรับคำปรึกษาและการดูแล

ผู้รับเคราะห์มีสิทธิขอรับคำปรึกษาได้โดยไม่เสียค่าตอบแทนจากหน่วยงานให้คำปรึกษาที่ได้รับการรับรอง หน่วยงานเหล่านี้ จะให้ความช่วยเหลือและเป็นตัวกลางติดต่อขอความช่วยเหลือทางด้านการแพทย์ จิตวิทยา สังคม วัตถุ และกฎหมาย ให้แก่ผู้ที่ประสบปัญหา

การให้ความช่วยเหลือหรือการเป็นตัวกลางติดต่อหาความช่วยเหลือให้ นี้ จะออกมาในลักษณะที่เป็นการช่วยเหลือทันทีหรือเป็นมาตรการระยะยาว ซึ่งทางหน่วยงานให้คำปรึกษาจะชี้แจงข้อมูลเรื่องการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมให้ผู้รับเคราะห์ทราบ

ในประเด็นของการช่วยเหลือกันที่นั้น ประกอบด้วย การจัดหาที่พักอาศัยฉุกเฉิน การติดต่อหาทางแก้ไขปัญหาทางด้านกฎหมายในขั้นแรก หรือการจ่ายเงินอุดหนุนชั่วคราว เป็นต้น บ่อยครั้งที่เดียวที่ความช่วยเหลือกันที่นี้ไม่เพียงพอที่จะจัดผลที่ตามมา กับสภาพการเป็นผู้รับเคราะห์ได้ ในกรณีนี้ จะสามารถให้หน่วยงานรับภาระค่าใช้จ่ายสำหรับมาตรการช่วยเหลือระยะยาวได้ในส่วนอื่นๆ (การบำบัดรักษาจิตใจ ค่าจ้างทนายความ การสงเคราะห์ครอบครัว) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฐานะทางการเงินของแต่ละบุคคล (จะมีการพึงเลี้ยงโดยนารายได้และมูลค่าทรัพย์สินมาคิดคำนวณด้วย) ซึ่งทางกรมสาธารณสุขและสวัสดิการสังคมจะเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดในเรื่องการช่วยเหลือระยะยาว ตามคำร้องขอ ที่ยื่นเข้ามา

สิทธิในการพิจารณาคดีอาญา

ถ้าหากมีการเริ่มต้นคดีอาญาต่อผู้กระทำผิดแล้ว เขี่ยอาชญากรรมจะได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายที่ดีกว่า ในทุกกรณี กล่าวคือ จะสามารถเรียกร้องในเรื่องต่างๆต่อไปนี้ได้ คือ

- การดำเนินการพิจารณาคดีในศาลอาญา โดยไม่ให้สาธารณชนเข้าร่วมฟังด้วย
- ไม่มีการเผชิญหน้ากับผู้กระทำผิดในระหว่างการพิจารณาคดีอาญา
- สามารถให้คนที่ไว้วางใจเป็นผู้ติดตามไปเข้าร่วมอยู่ด้วย ในขณะที่ต้องให้ปากคำในฐานะพยานหรือผู้ให้ข้อมูล
- ผู้รับเคราะห์จากการกระทำความผิดต่อมรณภาพทางเพศสามารถที่จะขอให้ได้รับการสอบปากคำจากบุคคลเพศเดียวกันได้ และตามปกติ เขาสามารถปฏิเสธไม่ตอบคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องลับส่วนตัวทางเพศได้

การชดเชยความเสียหาย ทางด้านวัตถุและจิตใจ

ผู้รับเคราะห์และญาติของเขามีสิทธิเรียกร้องการชดเชยความเสียหายที่ก่อความทุกข์ทรมานให้แก่เขาอันเป็นผลที่ตามมา หรือการตายของผู้รับเคราะห์ (มาตรา 19 ก.ม.ว่าด้วยการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม) แต่จะไม่มีมีการพิจารณาชดเชยต่อความเสียหายทางวัตถุ

ในบางกรณีอาจเรียกร้องขอรับเงินทดรองค่าชดเชยความเสียหายนี้ด้วย (มาตรา 21 ก.ม.ว่าด้วยการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม) หากว่าผลที่ตามมามีความรุนแรงสาหัส ผู้รับเคราะห์ก็สมควรที่จะได้รับค่าตอบแทนความเจ็บ (ทดแทนต่อความทรมาน)

คำร้องขอชดเชยความเสียหายทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ จะต้องยื่นเข้ามาภายในกำหนดเวลาห้าปี นับแต่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น มิฉะนั้นแล้ว สิทธิเรียกร้องนี้จะหมดผลใช้บังคับไป (มาตรา 25 ก.ม.ว่าด้วยการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม)

หน่วยงานปกครองที่มีหน้าที่โดยตรงอยู่ตรงเขตที่มีการกระทำความผิดทางอาญา (มาตรา 26 ก.ม.ว่าด้วยการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม) อาชญากรรมที่เกิดในต่างดาวจะไม่มีมีการชดเชยความเสียหายทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ (มาตรา 3 ก.ม.ว่าด้วยการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม)

4. เหยื่ออาชญากรรม จะต้องดำเนินขั้นตอนอย่างไร

หลังจากที่ประสบกับการกระทำความผิดทางอาญา

บุคคลที่รับเคราะห์สามารถแจ้งตำรวจให้ทราบได้ทางโทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉินหมายเลข 117 หรือไปแจ้งที่สถานีตำรวจ

ในการสอบปากคำนี้ทางตำรวจจะให้ข้อมูลสำคัญในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยความช่วยเหลือสำหรับเหยื่ออาชญากรรมให้ทราบ อีกทั้งจะแจ้งที่อยู่ของหน่วยงานให้คำปรึกษาแก่ผู้รับเคราะห์ในเขตการปกครองชวไรซ์ด้วย ส่วนในระหว่างนอกเวลาทำการของหน่วยงานให้คำปรึกษา จะขอรับคำปรึกษาแบบนิรนามทางโทรศัพท์หมายเลข 143 ของหน่วยงาน "มือที่คอยเอื้อมให้" ได้เช่นกัน นอกจากนี้ ผู้รับเคราะห์ยังสามารถติดต่อกับหน่วยงานที่ให้คำปรึกษาที่ได้รับการรับรองได้โดยตรงหลังจากประสบอาชญากรรมนั้น

Opferhilfe
Beratungsstelle Kanton Schwyz
Gotthardstrasse 61a
6410 Goldau

Tel. 0848 821 282
Fax 041 857 07 43
opferhilfes@arth-online.ch
www.arth-online.ch/opferhilfe